

عالم وجود و عالم انسانی در فلسفه صدرایی سازگارند

حوران اکبرزاده گفت: انسان یکی از موجوداتی است که حیات ویژه دارد و زندگی انسان در مقابل عدم انسان است. در فلسفه صدرا سازگاری بین عالم وجود و عالم انسان وجود دارد.

حوران اکبرزاده گفت: انسان یکی از موجوداتی است که حیات ویژه دارد و زندگی انسان در مقابل عدم انسان است. در فلسفه صدرا سازگاری بین عالم وجود و عالم انسان وجود دارد.

به گزارش خبرنگار مهر، حوران اکبرزاده استاد فلسفه دانشگاه علامه طباطبایی مقاله خود را با عنوان «بررسی نقش جاودانگی نفس در معناداری زندگی از منظر صدرالمتألهین شیرازی» ارائه کرد و گفت: بحث جاودانگی نفس، تئوری مهمی در فلسفه ملاصدرا است. صدرا یک فیلسوف وجودی است و همه مفاهیمی که به کار می‌برد معنای وجودی دارد.

وی یادآور شد: زندگی دو معنا دارد: عالم به معنی عام آن به معنای حیات وجود در مقابل عدم است. طبق این معنا اصالت با موجودات حقیقی است و به نام وجود در هستی جریان دارد که در همه موجودات یکی است و شدت و ضعف دارد اما عالم به معنای خاص آن این است که انسان یکی از موجوداتی است که حیات ویژه دارد و زندگی انسان در مقابل عدم انسان است. در فلسفه صدرایی بین عالم وجود و عالم انسان سازگاری وجود دارد.

این استاد فلسفه گفت: صدرا همان طور که ساحت‌های عالم هستی را به سه ساحت (عالم عقول، عالم نفوس و عالم حقیقت) تقسیم می‌کند، برای انسان نیز سه ساحت (عقلانی، نفسانی و طبیعی) قائل است. همه هستی در نگاه صدرا از خداوند نشأت گرفته و همه موجودات مراتب خداوند هستند. از بین همه موجودات هستی تنها انسان می‌تواند قوس صعود داشته باشد.

وی افزود: در فلسفه صدرایی مرگ به معنای تغییر وضعیت از یک حالت به حالت دیگر است و در آثار ملاصدرا مانند زاد المسافر آورده شده است. ملاصدرا تأکید می‌کند که مرگ یک امر ذاتی است. حرکت جوهری ملاصدرا درباره همه موجودات به ویژه انسان به معنای لباسی رو لباس دیگر پوشیدن است. پس مرگ نیز تغییر وضعیت است. از نظر ملاصدرا مرگ تمام شدن نیست چون انسان دو ساحت روح و بدن دارد. از نظر ملاصدرا جاودانه شدن با بدن عنصری اتفاق نمی‌افتد. چون هویت انسان به نفس و روح آن است. و روح او طی حرکت جوهری در دنیا بدن مثالی‌اش را می‌سازد.

اکبرزاده تصریح کرد: در اسفار الاربعه ملاصدرا شقاوت و سعادت علانی بگرفته از انتخاب ما در عالم است. انسان جهان پس از مرگ خود را در این دنیا می‌سازد بنابراین بر این اساس زندگی‌اش معنادار می‌شود. ما می‌توانیم معناداری زندگی را در صدرا بیابیم. معناداری زندگی به مهنداری هدف آن است و ملاصدرا خداوند را هدف معنادار زندگی می‌داند ملاصدرا معتقد است انسان اگر زندگی‌اش با ارزش انسانی باشد زندگی‌اش معنادار می‌شود بنابراین کیفیت زندگی برای صدرا مهم است و کمیت از اهمیت کمتری برخوردار است.